

Олег Побережний

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Рядки народжені війною та Революцією

ТОВ «Нілан-ЛТД»

Вінниця 2014

УДК 821.161.1
ББК 84.4УКР6-5
П 41

Побережний О. В.

П 41 Герої не вмирають! Рядки народжені війною та Революцією. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 48с.

ISBN 978-617-7212-03-3

**УДК 821.161.1
ББК 84.4УКР6-5**

ЧАСТИНА І ВІЙНА

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

*Пам'яті земляка
С.Муравського*

*Герої не вмирають,
Не йдуть у небуття.
Вони оберігають
З небес наше життя.*

*Герої не вмирають.
Вони як вартові.
По них звіряють
Вчинки свої, живі.*

*Герої не вмирають.
У цьому саме суть.
Їх вічно пам'ятають.
Їх подвиги живуть.*

22.07.14

*Коли підступно ворог наступає,
Коли живемо вже в війні,
То кожен визначитись має
Воює на чийй він стороні...*

*Теперь мы все понять должны
«Хотят ли русские войны?».
Весь мир воочию увидел
Как «старший брат» своих обидел.*

*То в вечной дружбе клялся,
А тут вот взял и испугался,
Что Украина другой стала,
Что демонов она прогнала...*

*У Путина животный страх,
Ведь он - на глиняных ногах.
Теперь враги ему нужны.
Он захотел уже войны.*

*Сталося те, що мало статись,
Або стрілять, або здаватись,
Або виборювати волю,
Або здаватися в неволю,
Або занепад і Руїна,
Або квітуча Україна.
То ж мусим чітко знати,
Який нам шлях обрати..*

*Берімо, браття, зброю в руки,
Хто якби цього не хотів.
Бо ж ці кремлівські суки
Не розуміють інших слів.*

*Не знають нашого народу.
Історію погано вчать.
Хто із мечем до нас приходить,
Той і загине від меча.*

*Вже так відчутно подихи весни...
Листочки на деревах розпустились...
Не треба, Боже, нам війни,
Хіба ми мало натерпілись?*

*Наша земля добряче кров'ю окропилась.
Її пролили різні вороги та супостати,
Але скажіть, комусь хоч снилось,
Що будемо з сусідом воювати?*

*Будьмо справедливо строгі,
Смертям не гріш ціна...
Ніяких з ворогами діалогів!
Це не дискусія, - війна...*

*Мене дивує річ одна,
Чи може щось не знаю?
Повномаштабна йде війна,
А ми АТО це називаєм...*

*«В житті завжди є місце подвигу» -
У школі твір такий писали.
Тоді відносилися з подивом,
Бо вже давно не воювали...*

*В житті завжди є місце подвигу.
Хто цей урок ще не засвоїв,
Може пройти тепер по новому -
Країна жде своїх героїв!*

*Саме черешня зацвіла...
Забили хлопця із села..
Кажуть війна, сепаратисти,
Що матері відповісти?*

*Оце прийшли свята травневі...
Війною гримає зі Сходу...
Не вірю Лідерам, Женеві,
А вірю в дух мого народу*

*Не говоріть нам про трагізм
Війни. Вони були ще діти....
Це не АТО - це онанізм.
Допоки ворогів терпіти?*

*Не свої втічуть в Росію.
Не були нашими вони.
А ми нове зерно засієм
І будем нищити бур'яни.*

*Прощай “немытая” Росіє,
Бо в забуття ти йдеш...
Не вивчила: раз бурю сієш,
То ураган завжди пожнеш.*

*Здолати нас не хватить сили,
Себе в обіду не дамо.
Вже так достатньо поносили
На шиї ми твоє ярмо.*

*І на коліна ми не станем,
Ще не такі ломали нас.
Згадай козаків, партизанів,
Й готуй окопи про запас...*

*Пробачте нас, Герої - ветерани.
Ви до ганьби такої дожили...
Ми допустили: "браття" росіяни
Тепер на нас зі зброєю пішли...*

*Хіба могли тоді збагнути,
Коли разом ішли до Перемоги,
Що через роки, якийсь путін
У Вашу пам'ять "випре ноги"....*

*Повірте нам, своїм онукам,
У нас козацька кров бурлить:
Ми не дамо кремлівським сукам
Героїв пам'ять осквернить...*

*Вже звикли до новин поганих,
Чекаєм гіршого щодня...
А за вікном цвітуть каштани,
Весну ж ніхто не відміняв...*

Коли горить наш спільний дім
Всі маємо спасати..
Це вже тоді, це вже потім
Шукати винуватих...

Вам не здається, що вони загрались
У війну, сепаратизм, царів намісних..
Чи не пора їм дати, щоб вср---лись
Та знали кожен своє місце?

Не наступаймо знову на граблі.
Бо вже Майдан кровавий пережили.
Не винні в наших бідах москалі,
Винні самі, що все це допустили.

Через цих пі....стів
Цією весною
Пахне не рястом,
А більше війною....

Коли сидиш у квартирі,
Боїшся повістки із військомата,
Чи маєш право дезертиром
Назвати кинутого солдата?

ПРО ЗБРОЮ.

Коли насправді хочем волю,
Коли вже окупанти скрізь...
Не слід тримати під контролем
Людську праведную злість...

Немає Гетьмана, немає...
Перевелись. Нема ніде...
А Україну рвуть і крають...
Невже й то зовсім пропаде?

Як гарно зацвіли каштани,
А яблуневий цвіт вже сіється...
Коли то мир настане?
Бо якось не радіється..

СУСІДАМ

*Якщо горить у когось дім
У нас селом спасають всім,
Бо якщо без дій сидіти
То і твій може згоріти...*

*У містечку радість весною цвіла...
Війною все з кров'ю змішалось.
А яка гарна назва у нього була:
ЩАСТЯМ воно називалось...*

*У війни не жіноче лице.
Жінці потрібно родити, кохати...
Ми, мабуть, забули про це.
Не треба жінкам воювати...*

*Не випрошуйте в Росії газ.
У ворога їсти не просять.
Це вони загнутьсь без нас.
Ми маємо усього вдосталь.*

*Моголи, ви захотіли в Україні
Землі в імперію добрати?
Встромили ніж їй в спину.
Підступно думали здолати.*

*Ну що, не вистачає сили?
Не легким виявився “путь”?
Ми вас до себе не просили.
Тепер вже звідси відвезуть...*

*Країна має вже своїх Героїв знати,
Так саме як зрадників і дезертирів,
Щоб про одних пісні складати,
А фото інших вішати в сортирах.*

*Не в бутіках і ресторанах,
І не в далекій еміграції,
А на війні, і на Майданах
Нова народжувалась нація.*

*Ти мене дочекайся з війни
Я приїду в село на світанку
Коли сняться рожевії сні
І не рвуть тишу “гради” і танки*

*Коли бджоли п’ють чисту росу
І лелеки сідають на хату.
Я ж не міг ось цю рідну красу
Ворогам просто так віддавати.*

*Люба вір, скоро прийде той час
Про який у окопах я мрію.
Буде наш український Донбас
І не буде тут місця Росії...*

*Ми всі пораду прагнем дати
Як краще треба воювати,
Бо просто все зі сторони,
Але не так в пеклі війни...*

*Наші діди то добре знають:
Мир не випрошують, мир здобувають
І варіантів інших не буває:
Якщо ворог не здається, його вбивають.*

*Ворог іде по всіх фронтах,
Сидить в усіх куточках...
Російська мова на стовпах,
У вузах, школах, дитсадочках...*

*Чи були ми одним народом?
Сім'єю дружньою жили?
Тоді, в сім'ї не без уродів -
Це ви успішно довели.*

*Думали, що спокійно ввійдете
До нас, і вам тут будуть раді.
Розбудили українську вендетту,
Не чекайте тепер на пощаду.*

МИРОЛЮБИВИЙ МИ НАРОД,
МИ ЗЕМЛЕРОБИ, НЕ СОЛДАТИ,
А УСІЛЯКИХ ТАМ ЗАБРОД
ВМІЄМО ГІДНО ЗУСТРІЧАТИ.

Не буде ладу доти,
Поки не будем знати:
УКРАЇНУ ВРЯТУЮТЬ ПАТРІОТИ,
А не ЄС, МВФ чи НАТО.

Я побажаю дуже щиро,
Щоб ми проснулись завтра з миром.
І ще я хочу побажати,
Щоби живі були солдати.

Бачу, що входить в “моду”
Для тих, кому пора сидіти:
З’їздить відмітитись на Сході,
Щоби гріхи так обнулити...

*Ти про Новоросію мріяв,
Знав наслідки чудово.
Тепер втік не в Росію,
А до бандерівського Львову...*

*У цю важку для нас годину,
З вірою в Героїв, Україну та Бога,
Маємо бути як ніколи єдині.
Все для фронту, все для Перемоги!*

*Із за кордону обіцяли
Нас в біді не залишати,
Але події знову показали:
Не варто на когось чекати...*

*На Сході виб'єм нечисть скоро,
Тоді на Крим, там наше море..*

Ще трохи. Ще один порив.
Без перемир'я, передишки.
Щоб хвіст у гідри не віджив,
Її потрібно лише знищить...

Маразм в Росії все крепчає.
Для культури і краси,
То мат вона забороняє,
А це вже - мереживні труси.

Мене зараз от що цікавить:
Чи час усе на місце ставить,
Чи дочекаємось ми чуда,
Що в нас корупції не буде,
Чи прийдуть справжні патріоти,
Чи підуть з влади ідіоти,
Допоки Путін буде править?
Мене зараз ось це цікавить.

*Відбирають територію та слово.
Землю можна ще відвоювати,
А коли втрачаєш рідну мову -
То назад її вже не забрати..*

*Український прапор над Слов'янськом!
Гонимимо ворога із нашої землі...
Завтра прапор може бути вже над Брянском,
А через день - майоріти на Кремлі.*

*Любов то страшна сила.
І кожен це відчує.
Вона війська водила,
Вона і світ врятує.*

*Скоро Схід зачистим.
А вам не здається,
Що коріння терористів
Від Києва в'ється?*

Це вже не сміх. Ганьба і гріх.
Згубить корупція проклята:
Під час війни красти в своїх
Солдат. Слід руки відрубати.

Нас не здолали, не зломили
Ні орди, і ні війська,
А лиш державність утвердили.
Державність українську.

Не може бути напів мір.
Давно пора вже зрозуміти,
Якщо це небезпечний звір -
Не загравати з ним, а вбити.

Будуть кровити війни рани
Допоки житимуть солдати.
Росіє, чи тепер ти станеш
Нам знову “дружнім братом”?

*Повернуться хлопці з війни,
Клопоту буде немало,
Бо скажуть, звичайно, вони:
“Ми не за це воювали”.*

*Тепер Росія не країна,
Яка фашизм перемогла.
Вона від нині і до згину
Розсадник нечисті і зла...*

*Скажіть мені, кого спитати
Чому смертей вже так багАТО?
Чому кордон відкритий досі?
Чому солдати каски просять?
Чому злочинці вільно ходять?
Військовий стан чому не вводять?
Чи будемо ще в перемир”я грати?
Скажіть нам, бо ми мусим знати.*

*Вже не Європу закликаю,
Але звертаюсь до Китаю:
Зараз для вас буде найкраще
Відполовинить кусок раші.
Ми весь товар ваш скупим,
Давайте москалів відлупим..*

*А ми щасливі ще з тобою,
Що маєм дах над головою,
Що маєм одяг і харчі,
І не втікаєм похабцем вночі
Під плач дітей, взриви снарядів,
Що поливають землю градом,
Із рідних місць, власного дому.
Не дай це, Господи, нікому.
Це ж скільки треба пережити,
Щоб враз нажите залишити..
Цю біль нічим не передати,
Щоб біженцем у дома стати...*

*Герої, справді, не вмирають.
Злітають в небо гордо...
А тут з екранів не зникають
Вже остогидлі морди...*

*Кажуть, що в деяких родинах
Війна проходить теж тепер.
Він за єдину Україну,
Вона все хоче в ДНР.*

*Скажу вам, друзі, без вагання,
Що у такий нелегкий час
Сказав би я їй “Досвіданья”.
Ось чемодан. Вокзал. Донбас.*

*Я не відкрию вам щось нове
Сказавши, що в держустановах
Ворогів і зрадників багато
Й АТО тут теж слід починати..*

*Не сійте паніку. Не вийде
Зламати нас чи залякати,
Бо Перемога скоро прийде
І буде час розплати.*

Пам'яті В.Новодворської

*Ідуть бої під Краматорськом.
І ми втрачаєм кращі сили...
Пішла Валерія Новодворська.
Вороги сестру згубили..*

*Але Правду і Волю не вбити.
Скоро згине путінська "Расея",
А будуть вільні люди жити
Та Вічна Пам'ять про неї..*

*Він не співав гімн України вранці,
І не ходив ніколи в вишиванці,
І суржиком російським спілкувався,
Але прийшла війна і він зібрався
На війну за Україну. Не говорив багато,
Перехрестився і подався воювати...*

*Може це дипломатів справа,
Але хотів би так сказати:
Коли іде війна кровава -
Стосунки треба розірвати.*

*Це вже війна не за Донбас.
АБО МИ ЇХ, АБО ВОНИ НАС.*

*Стільки відбулося подій,
Які прийшлось нам пережити.
Великий народі мій,
Як тебе не любити...*

*Кажуть, що час лікує.
А коли мир настане,
У сторін, які воюють,
Чи довго заживають рани?*

*Так, це та Росія,
Що літаки збиває.
Може світ зрозуміє
З ким справу має...*

Обама, Меркель і ще з ними.
Хіба важка ця аксіома?
Якщо Путіна не зупиним,
Чекайте його в себе дома...

Після баченого і пережитого усього,
Запитую не “ЗА ЩО?”, а “ДЛЯ ЧОГО?”.

Чи я боюся смерті?
Звичайно. Але напевно
Краще героїчно померти
Ніж прожити нікчемно.

Я бачу, що толку не буде.
Від міжнародних санкцій вже тошнить.
Давайте зброю нашим людям.
Ніхто крім нас себе, не захистить.

Боялись біблійського Аргамедону,
А він прийшов із Лугандону.....

КОЛОРАДСЬКИХ жуків
У нас так відганяють:
Вздовж поміж рядків
УКРОП (український опір) саджають.

Ми щирі українці, не бандити,
Нагодували біженців, пустили жити.
Ми не війни, а миру хочем,
Але окремі за спиною ножі точать.
Ну як людей таких сприймати?
Їх зомбували, вони не винуваті.

Друзі, вам не здається,
Що втягнуті ми в
в гру чиюсь, яка ведеться...
Ми думаєм, що долю вершим самі,
Але насправді в цій грі є пішаками...

Часто буває таке чуєш:
“Нічим не можу нашим допомогти...”
А коли російський товар купуєш,
Кому допомагаєш ти?

Із ЗМІ “Мати з дитиною запізнались на Боїнг...”

*Думаю про Божий знак.
Чи як це називається?
Коли спізвився на літак,
Який десь розбивається...*

*Зайшовши на чужу територію,
Про перемогу говорити не можна,
Бо коли ДУХ НЕСКОРЕНИЙ,
ТО НАЦІЯ НЕПЕРЕМОЖНА!*

*СБУ змогла розкрити
Зраду в АТО, змову...
А чому нам не здійснити
Страту показову...*

*У дні тривожні не кидають
Свою країну, друже.
Її лише ті залишають
Кому вона байдужа.*

*Годі колоду тасувати.
Пора мандати здати...
Прийдуть хлопці з війни,
Достойні бути там вони.*

*Моє село то справжній рай:
Пташиний спів, садів розмай.
В сонці купається і квітах,
Вгинаються від яблук віти.
Пастух отару лугом поганяє...
І місяця тут війні не має...*

*Боже, які гарні ранки..
Боже, як хочеться жити..
Боже, не дай щоб сьогодні
Когось на війні було вбито..*

*Зараз війна людей загартує, просіє,
Зміни в життя і свідомість внесе.
Хтось відчує, що любить Росію,
А для когось, УКРАЇНА стане ПОНАД УСЕ....*

Любов - то чудо. І нікому
Не спростувать останнє.
Солдати он виходять з коми,
Коли за руку їх беруть кохані...

Москалі знову "відмочили".
Ми їм, як кістка в горлі.
Тепер вони заборонили
Жовто - блакитний колір.

Є сни дитячі, кольорові.
Душа літає в небесах..
А є жахливі, військові,
Коли її сковує страх...

Раніше мріялось про літо,
Що десь у море вмочиш ноги.
Ну а тепер, якби дожити
До кінця війни, до Перемоги.

*Дві філософії життя.
Вони все визначають:
“Хто, якщо не я” і
“Моя хата з краю”.*

*Слабкі люди хочуть виглядати
Завжди сильними в чужих в очах.
Вони готові на все, аби сховати
Свою слабкість, нікчемність і страх..*

*Хлопчина не вважає себе героєм.
Вчителі говорять “Не з кращих”...
Купив білет до Луганська, і з собою
Повіз харчі для воїнів наших...*

*Були вже руки, що не крали..
Були в крові, що не відмиєш.
А ви з війною так дістали,
Що ці будуть у вас на шиї...*

Ми ПЕРЕМОЖЕМ! Вірю! Знаю!
Добро завжди перемає,
Світло завжди долає ніч
І ми завжди давали відсіч
Усім ворогам і забродам,
Бо є НЕПЕРЕМОЖНИМ НАРОДОМ!

Нам сам Господь допомагає,
Щедрі дарунки скрізь несе..
Такі вже дарував врожайі..
Спасибі, Господи, за все...

Ще вбережи наших солдатів
І зло всесвітнє покарай..
Вони так хочуть скуштувати
Твої дари, твій коровай...

ВРОГАМ УКРАЇНИ

Так, ми зачистемо Донбас,
Але буде друга частина
Коли повернемось до вас
У Київ, в середину....

*Коли їх там вбивають “зрадом”,
Коли чекають допомоги,
То чи потрібні тут паради?
Якщо парад - то Перемоги!*

*Вставай український народе!
Настала така вже година.
Щоб не втратить назавжди свободу,
Вставай і рятуй Україну!*

*Щоб совість була чиста,
Пораду добру даю:
Я ворогу руку не тисну,
А ігнорую, або б'ю.*

*Кращих синів України втрачаєм..
Ворог, знай, ми дуже злі!
Такого ми ніколи не прощаєм,
Дістанем навіть з під землі!*

*Лікарі страшні, ми знали,
Що не вміють лікувати..
Але страшніші генерали
Котрі не вміють воювати...*

*Виступаю на захист Дещиці,
Який не дипломатично виражається..
Під час війни матюк проститься.
Трусість і зрада не прощаються.*

*Оце побачим скоро дивину.
Росія від безсилля заригає.
Будуєм Коломойського стіну.
Китайська просто відпочиває.*

*Вставши зранку на ноги,
Завдання вірно собі став:
“ЩО Я ЗРОБЛЮ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ?”
Це найважливіша із справ.*

*Звертаюсь до людей багатих.
Туди грошей не забереже...
На війну купіть солдатам
Ліки, каски чи бронжилети...*

АЛЖИРСЬКИМ ФУТБОЛІСТАМ

*Перший тайм ви за нас відіграли...
Росія валізи додому збирає.
Справу вірну ви розпочали.
Далі ми. Весь світ вболіває.*

*Я побажаю дуже щиро,
Щоб ми проснулись завтра з миром.
І ще я хочу побажати,
Щоби живі були солдати..*

*Пора, напевне, починати,
АТО Втомились умовляти...
Якщо нічого не доходить,
Треба наказувати уродів...*

*По різному Україну можна любити:
Слухать зозулю чи рибу ловити,
А можна у цей самий час
Віддати останнє на протигаз....*

*І буде мир, і буде спокій,
І буде матір і дитя...
Здійсниться все, допоки
Любов живе і каяття...*

*Оце покінчимо з війною
І заживемо ми з тобою...
Лише тривожить буде нас
У снах страшних Донбас...*

*Ніколи не воюйте з Україною.
Бо, це невдячна дуже справа.
Вона завжди буде єдиною,
Вона це вистраждала право.*

ЧАСТИНА 2 МАЙДАН

А МЕНЕ ВБИЛИ НА МАЙДАНІ...

*Вже скоро день отой настане,
День миру, правди і добра...
А мене вбили на Майдані
На виліт в серце снайпера.*

*Хотів, щоб праведно і чесно
Жилось у нашій стороні...
Господь у сотню піднебесну
Призвав явитися мені.*

*Тепер у чорні дні й погожі,
Щоб не вернулись сили злі
Буду стояти на сторожі
Моєї рідної землі.*

*Не плачте, мамо, ви за мною,
Я Україну так любив...
Життям – найвищою ціною
За її долю заплатив.*

*Живіть без страху і обману,
Благословляю в добрий час...
Мене хоч вбили на Майдані,
Але я буду серед вас.*

25.02.2014

*Скоро день той настане.
Подолана буде руїна.
Майдани розірвуть кайдани
І духом воскресне країна.*

*28 листопада 2013
(за два дні до розгону Майдану)*

*Нас водять як телят, вперед-назад.
Де краще? Звідки вітер дує...
Ох, Мойсеї ці грішат...
Ніхто за нас нам рай не побудує...*

*Ніхто сміття за нас не прибере
Чи одяг кращий нашого пошиє
І не засіє поле краще й не зоре,
Не нагодує нас і не відмиє...*

*Тривога. Відчай. Злість.
Питання газом душить.
Хто за все це відповість?
Бо ж відповісти мусить!*

*А ви сиділи на дивані
Кляли усіх і змін хотіли,
А тим часом на Майдані
Історію без вас творили...*

*Ми прокинулись в іншій країні,
Що змінилась у нас на очах.
Сонце волі зійшло в Україні
І розсіяло темряви страх!*

*У багатьох з нас жив
Свій Янукович в шафі...
Майдан усе змінив
Позбавивши від страху..*

*На Майдані кров пролилась...
А, Україно, ти змінилась?
Чи знову ті ж лихі люди
Як таргани звідусюди
Впинаються в твоє тіло...
Хіба ми цього так хотіли?*

*Вони нас мають за лохів.
Вони нас просто мають...
Але не стих народу гнів,
Знов шини запалають..*

*Хто винен? Що робити?
Провідників немає. Вигода й обман.
А так хотілось все змінити,
Так вірилось у цей Майдан...*

*Не заслужили те, що маємо,
Бо гідні краще в світі жити,
Але таких вже обираємо..
Хто винен? Що робити?*

*Ой люди, мої люди!
Навіщо чиним справи злі?
Коли не знаємо чи будем
Ходить вже завтра по землі...*

*Бо коли тіло в землю ляже
То навіть страшно уявить,
Що добрих слів ніхто не скаже
Й душа на небо не злетить...*

А гнів людський як та вода,
Що греблі рве й плотини..
У цій воді завжди, шкода,
Трісок багато й піни...

Зрозумій. Сьогодні, друже,
Не страшний так московит,
Як отой, отой байдужий,
Що іще в тобі сидить....

Рідні немає при посадах.
Дипломи знову відкладу.
“Приходьте завтра”- при всіх владах.
Я завтра з шинами прийду!

Я дуже, дуже хочу знати,
Бо знати так мені кортить;
Люстраторів хто буде люструвати
І судів буде хто судить?

Господь торговців вигнав із Храму,
Бо там місце пам'яті та віри,
Може, на Майдані зробити так саме,
Бо вже одні лиш сувеніри..

Майдан змінив усіх нас дуже.
Ми стали себе поважати,
До зла і брехні не байдужі.
І владі це слід пам'ятати..

Перезавантажимо владу
Негайно, достроково.
Бо змінам на заваді
Є кадри випадковІ.

Не буде в Україні ладу доти,
Допоки жменька багатіїв
Вважатимуть нас за ідіотів,
Німих та безправних холоуїв..

*Чи будемо по правді жити?
Чи знов загрузнемо в багні?
Майдан мав щеплення зробити
Від зла, зневіри і брехні.*

*Коли дочекаємось люстрації?
Винних у злочинах покараємо коли?
Бо відбувається дивна реінкарнація:
З чортів народжуються ангели.*

*Може накінець то настануть
У нашій психології зміни?
Бо знову учасників Майдану
Більше ніж населення в країні.*

*Я дуже, дуже хочу знати,
Бо знати так мені кортить;
Люстраторів хто буде люструвати
І судів буде хто судить?*

*Депутати країну не врятують,
Щоб підіймати, тягнуть вниз.
Все продають, усім торгують
Товаром вже стає патріотизм.*

ЧИНУШІ, БЮРОКРАТИ, КАЗНОКРАТИ

*Не хочете помилки визнавати,
Вас не змінив і не навчив Майдан:
Вже так не буде: ти - холуй, я - пан,
Бо в Україні справжні зміни стались,
А ви лише перефарбувались...*

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of multiple horizontal rows of small, evenly spaced dots on a plain white background. These rows are designed to guide the placement and height of letters as a student practices their penmanship. There are no margins, text, or other markings on the page.

літературно-художнє видання

Побережний Олег Володимирович

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Рядки народжені війною та Революцією

лірика

Підписано до друку 08.08.14.
Формат 64х90/14. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Minion Pro.
Умов. друк. арк. 3,00. Обл.-вид. арк. 2,79.
Наклад 1000 прим. Зам. № 3571.

Віддруковано з оригіналів замовника.
ФОП Корзун Д.Ю.

Видавець та виготовлювач ТОВ «Нілан-ЛТД»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК № 4299 від 11.04.2012 р.
21027, а/я 8825, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 21.
Тел.: (0432) 69-67-69, 603-000.